Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Vergaderjaar 2005–2006

29 708 Regels met betrekking tot de financiële markten en het toezicht daarop (Wet op het financieel toezicht)

Nr. 46 **BRIEF VAN DE MINISTER VAN FINANCIËN**

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 6 juni 2006

Tijdens het wetgevingsoverleg over de Wet op het financieel toezicht (Wft) op 29 mei jl. (kamerstuk 29 708, nr. 45) heb ik toegezegd enkele nog openstaande punten schriftelijk te zullen beantwoorden. Ook bij de technische briefing op 30 mei over vier algemene maatregelen van bestuur (AMvB's) is op enkele punten een schriftelijke reactie toegezegd.

De openstaande punten betreffen de volgende onderwerpen:
- Heeft een recente rechterlijke uitspraak consequenties voor de betrouwbaarheidstoetsing van bestuurders? Wat is de betekenis van het artikel van prof. Grundmann in het Tijdschrift voor Ondernemingsrecht voor de betrouwbaarheidstoets?
- Hoe blijft een uitspraak van de voorzieningenrechter over de publicatie van een boete of dwangsom uit de openbaarheid?
- Kan nader inzicht worden gegeven in de op basis van de Wft vast te stellen toezichthouderregels? Voor welke onderwerpen, en om welke reden, wordt regelgevende bevoegdheid aan de toezichthouders gedelegeerd?
- Kan nadere informatie worden verschaft over de gevolgen van de richtlijnen «Bazel 2» en «MiFID» voor de Wft en de bijbehorende AMvB's?
- Is in AMvB 6 geregeld dat spaarders geen dubbele vergoeding kunnen ontvangen? Hoe zal de zogenaamde optie-RTLz constructie voor de toekomst worden voorkomen? Kan een overzicht worden gegeven van de verschillende depositogarantiestelsels in de EU?
- Kan een reactie worden gegeven op de door de Dutch Fund and Asset Management Association (Dufas) naar voren gebrachte punten?
- Kan een nadere schriftelijke uiteenzetting worden gegeven over de toepasselijke regels bij de opzegging van (met name langlopende) verzekeringscontracten?

De eerste vijf van de bovengenoemde vragen worden in deze brief beantwoord. Voor de beantwoording van de beide laatste punten is iets meer

KST98299
0506tkkst29708-46
ISSN 0921 - 7371
Sdu Uitgevers
's-Gravenhage 2006

tijd nodig. Een reactie daarop volgt zo spoedig mogelijk, in elk geval ruim voor het plenaire debat over de Wft op 21 juni a.s.

Heeft een recente rechterlijke uitspraak consequenties voor de betrouwbaarheidstoetsing van bestuurders? Wat is de betekenis van het artikel van prof. Grundmann in het Tijdschrift voor Ondernemingsrecht voor de betrouwbaarheidstoets?

De huidige toezichthouderregel voor betrouwbaarheidstoetsing, de Beleidsregel betrouwbaarheid, wordt in de Wft naar AMvB-niveau getild en is verwerkt in het ontwerp-Besluit prudentiële regels Wft en het ontwerp-Besluit gedragstoezicht financiële ondernemingen. De recente uitspraken van het College van Beroep voor het bedrijfsleven leiden mijns inziens niet tot gewijzigde inzichten ten aanzien van het wettelijke kader voor de betrouwbaarheidstoets. Wel geven deze uitspraken aan dat het College de lat voor de toezichthouder qua motivering hoog legt, als de toezichthouder tot de ingrijpende conclusie komt dat de betrouwbaarheid van een bestuurder niet buiten twijfel staat. De toezichthouder kan bijvoorbeeld het bestaan van een antecedent (bijvoorbeeld een veroordeling of verdenking) niet zomaar als een gegeven beschouwen; hij moet de achterliggende feiten en omstandigheden mede in beschouwing nemen. In dat verband werd ook gevraagd naar de betekenis van het artikel van prof. Grundmann in het Tijdschrift voor Ondernemingsrecht[1] voor de betrouwbaarheidstoets.
Prof. Grundmann wijst in dit artikel op het feit dat de financiële onderneming in het kader van de Wft er zorg voor dient te dragen dat de betrouwbaarheid van (mede)beleidsbepalers buiten twijfel dient te staan, doch dat de onderneming niet over dezelfde informatiepositie beschikt als de toezichthouder en dat, voor zover de onderneming wel over dezelfde informatie beschikt, zij op grond van dezelfde feiten tot een ander oordeel over de betrouwbaarheid van de bestuurder kan komen dan de toezichthouder.
Vanzelfsprekend kan een onderneming alleen gehouden worden om zich een oordeel te vormen over de betrouwbaarheid van een bestuurder voorzover het informatie betreft waarover zij redelijkerwijze kan beschikken. Voorts is de beoordeling van de betrouwbaarheid geen wiskundige exercitie: het antecedent dient in zijn context te worden beoordeeld.
Het voorstel van prof. Grundmann dat wanneer een onderneming tot het oordeel komt dat de betrouwbaarheid van een (mede)beleidsbepaler niet langer buiten twijfel staat, de toezichthouder dan alsnog een formeel oordeel zou dienen te vellen over de betrouwbaarheid van deze persoon, acht ik niet wenselijk. Een dergelijke procedure zou de primaire verantwoordelijkheid van de onderneming om zorg te dragen voor betrouwbare (mede)beleidsbepalers grotendeels uithollen. Bovendien zou een formeel negatief oordeel van de toezichthouder over een bestuurder die in overleg met de onderneming besluit terug te treden, betrokkene onnodig hard treffen.

Hoe blijft een uitspraak van de voorzieningenrechter over de publicatie van een boete of dwangsom uit de openbaarheid?

Vanuit het CDA en PvdA zijn diverse vragen gesteld over de openbaarheid van rechtszittingen en rechterlijke uitspraken. De CDA-fractie vroeg zich af of de geheimhouding tijdens een (voorlopige voorzienings)procedure over de publicatie en oplegging van een boete voldoende is gewaarborgd en of het niet beter zou zijn om in de Wft op te nemen dat dit soort zaken met gesloten deuren moeten worden behandeld. De PvdA-fractie verzocht de minister toe te lichten in hoeverre uitspraken in zaken die met gesloten deuren zijn behandeld, geheim zijn.

[1] Ondernemingsrecht, Beperkingen op de organisatievrijheid van financiële ondernemingen als gevolg van toezichtswetgeving, 2005-06, blz. 190 tot en met 196.

Ten aanzien van de vraag of een zitting met gesloten deuren moet plaatsvinden wordt in de Wft een stroomlijning voorgesteld. De Wte 1995, Wmz, en Wabb kennen geen bepaling om zaken met gesloten deuren te behandelen; de Wtb, Wtk 1992, Wtn en Wtv 1993 kennen dergelijke bepalingen wel. Daarbij is een betere inpassing beoogd in het bredere juridische kader waarbinnen de Wft een plaats zal krijgen. Overeenkomstig artikel 6 lid 1 EVRM, artikel 121 Grondwet en artikel 8:62 Algemene wet bestuursrecht (Awb) geldt openbaarheid van de zitting als uitgangspunt. De openbaarheid heeft een belangrijke functie, zij maakt het rechterlijk optreden inzichtelijk en controleerbaar.

De rechter kan afhankelijk van de omstandigheden van het geval beslissen om een uitzondering te maken op de openbaarheid. Een ieder die bij een rechtszaak betrokken is, kan daarom verzoeken. Een hier relevante uitzonderingsgrond is de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van partijen. Blijkens de parlementaire geschiedenis van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en de Algemene wet bestuursrecht worden daaronder bijvoorbeeld begrepen zaken waarin vertrouwelijke bedrijfsgegevens aan de orde komen of gevallen waarin een onderneming als gevolg van een behandeling van de zaak in het openbaar onevenredige schade dreigt te lijden.

De uitspraak van de voorzieningenrechter Rotterdam van 27 februari 2006 die de CDA-fractie heeft genoemd, is gewezen onder het *huidige* regime en is onder de Wft achterhaald. Zo wordt in de *huidige* verschillende toezichtwetten onderscheid gemaakt ten aanzien van de vraag of een zaak al dan niet met gesloten deuren moet worden behandeld. Dit kan een a-contrario redenering met zich brengen. Immers, indien in de ene wet expliciet is bepaald dat een bepaalde zaak met gesloten deuren moet worden behandeld, kan worden afgeleid dat waar een dergelijke bepaling niet is opgenomen, openbaarheid geldt. In de Wft geldt één duidelijk regime. Dit lijdt uitzondering ten aanzien van de noodregeling, waar op grond van de toepasselijke Europese Richtlijnen behandeling met gesloten deuren plaats moet vinden.

Uitspraken in zaken die met gesloten deuren zijn behandeld, zijn in beginsel openbaar, tenzij – kort gezegd – de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer hieraan in de weg staat. Alsdan wordt de uitspraak geanonimiseerd of kan worden volstaan met een uittreksel. Voor de goede orde zij hierbij opgemerkt dat ook rechtspersonen op deze uitzonderingsgrond een beroep kunnen doen.

Kan nader inzicht worden gegeven in de op basis van de Wft vast te stellen toezichthouderregels? Voor welke onderwerpen, en om welke reden, wordt regelgevende bevoegdheid aan de toezichthouders gedelegeerd?

In vergelijking met de huidige regelgeving is de bevoegdheid van de toezichthouders tot het vaststellen van algemeen verbindende voorschriften sterk ingeperkt. In lijn met de Aanwijzingen voor de regelgeving is de bevoegdheid toegespitst op onderwerpen die technisch of organisatorisch van aard zijn of samenhangen met de uitoefening van het toezicht (Aanwijzing 124f). Veel regels die zijn opgenomen in het huidige handboek van DNB of de nadere regeling van de AFM worden nu onderdeel van een AMvB onder de Wft.

Als extra waarborgen kent het wetsvoorstel twee algemene bepalingen. In de eerste plaats bevat artikel 1:11 procedurele waarborgen. Bij het vaststellen van algemeen verbindende voorschriften dienen de toezichthouders de sector te consulteren en een afschrift aan de minister te sturen. In

de tweede plaats kent artikel 1:12 een mogelijkheid voor ministeriële controle waarbij de minister regels in de plaats kan stellen van algemeen verbindende voorschriften van de toezichthouders. Deze bevoegdheid voor de minister is – mede naar aanleiding van de wens van de sector – opgenomen om de toezichthouderregels te kunnen toetsen op: (i) juiste interpretatie van de overdrachtsgrondslag; (ii) richtlijnconforme implementatie; en (iii) noodzakelijkheid van administratieve lasten die met de toezichthouderregels gepaard gaan.

In bijlage 1 bij deze brief is een overzicht opgenomen van alle relevante grondslagen op basis waarvan de toezichthouders algemeen verbindende voorschriften opstellen. Deze grondslagen zijn opgenomen in drie AMvB's: het ontwerp-Besluit prudentiële regels Wft (AMvB 5), het ontwerp-Besluit prudentieel toezicht financiële groepen (AMvB 7) en het ontwerp-Besluit gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft (AMvB 8). In het overzicht is steeds het onderwerp van en de reden voor delegatie weergegeven. Daaruit blijkt dat de voorgenomen beperking tot technische en organisatorische onderwerpen strikt is doorgevoerd, met uitzondering van twee gevallen. Ten eerste kunnen Europese richtlijnen of de Europees gewenste toezichthouderconvergentie noodzaken tot een ruimere delegatie. Dit is nu met name het geval bij AMvB 7. Ten tweede zijn in afwachting van de implementatie van de richtlijn betreffende markten voor financiële instrumenten (ook wel bekend als: MiFID)[1] de delegatiegrondslagen uit het Besluit toezicht effectenverkeer 1995 grotendeels gehandhaafd. Dit om zoveel mogelijk te voorkomen dat beleggingsondernemingen hun bedrijfsvoering in korte tijd tweemaal moeten aanpassen aan nieuwe regelgeving, te weten de wet en dit besluit en vervolgens de MiFID. Het handhaven van inhoudelijke normen in de Nadere regeling gedragstoezicht effectenverkeer 2002 betreft een tijdelijke situatie. Bij implementatie van de MiFID zal recht worden gedaan aan bovengenoemde uitgangspunten met betrekking tot het niveau van regelgeving.

Kan nadere informatie worden verschaft over de gevolgen van de richtlijnen «Bazel 2» en «MiFID» voor de Wft en de bijbehorende AMvB's?

De Europese richtlijn die het **Kapitaalakkoord Bazel 2** voor de EU effectueert, wordt via een apart wetsvoorstel in de Wft geïmplementeerd. Dit wetsvoorstel zal op korte termijn aan de Tweede Kamer worden gezonden. De gevolgen voor de Wft van het wetsvoorstel implementatie Kapitaalakkoord Bazel 2 zijn beperkt. Het gaat vooral om wijzigingen in hoofdstuk 6 met betrekking tot het geconsolideerd toezicht in het Deel prudentieel toezicht financiële ondernemingen.

De implementatie van de Europese richtlijn zal ook leiden tot wijziging van AMvB 5 voornamelijk ten aanzien van de berekeningswijze van solvabiliteitseisen. Ondernemingen kunnen daarvoor gebruik gaan maken van hun eigen interne risicomodellen. Hiertoe zullen in hoofdstuk 10 van AMvB 5 inzake solvabiliteit enkele wijzigingen worden aangebracht en zal een aantal nieuwe artikelen worden ingevoegd. Daarnaast vloeien uit de richtlijn enkele aanvullende eisen ten aanzien van de prudentiële aspecten van de bedrijfsvoering voort. Deze zullen worden opgenomen in hoofdstuk 4 van AMvB 5, inzake de beheerste uitoefening van het bedrijf. Ter implementatie van de richtlijn zullen voorts een aantal definities worden toegevoegd aan AMvB 5.

De **richtlijn betreffende markten voor financiële instrumenten (MiFID)** is een kaderrichtlijn, die nader wordt uitgewerkt in twee uitvoeringsregelingen, te weten:
– een Richtlijn van de Commissie tot uitvoering van Richtlijn 2004/39/EG van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de door beleg-

[1] Richtlijn nr. 2004/39/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 21 april 2004 betreffende markten in financiële instrumenten, tot wijziging van de richtlijnen nr. 85/611/EEG en nr. 93/6/EEG van de Raad en van richtlijn 2000/12/EG van het Europees Parlement en de Raad en houdende intrekking van richtlijn nr. 93/22/EEG van de Raad (PbEU L 145).

gingsondernemingen in acht te nemen organisatorische eisen en voorwaarden voor de bedrijfsuitoefening en wat betreft de definitie van begrippen voor de toepassing van de genoemde richtlijn. Deze uitvoeringsrichtlijn zal onder andere bepalingen over uitbesteding door beleggingsondernemingen bevatten; en
– een Verordening van de Commissie tot uitvoering van Richtlijn 2004/39/EG van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de voor beleggingsondernemingen geldende verplichtingen betreffende het bijhouden van gegevens, het melden van transacties, de markttransparantie, de toelating van financiële instrumenten tot de handel en de definitie van begrippen voor de toepassing van de genoemde richtlijn.

Beide uitvoeringsregelingen worden door de Commissie vastgesteld. Ingevolge de geldende procedure zal het Europees Parlement de gelegenheid hebben om haar opvatting over de tekst van deze regelingen uit te spreken. Dit zal nog in de maand juni plaatsvinden. Naar verwachting zullen de definitieve teksten dit najaar worden gepubliceerd.

Aangezien de inhoud van beide uitvoeringsregelingen nu nog niet vastligt, is niet precies aan te geven hoe de Wft en de bijbehorende AMvB's moeten worden aangepast. De kaderrichtlijn zal in ieder geval leiden tot aanpassingen in verschillende onderdelen van de Wft, met name op het gebied van de samenwerking van de AFM met buitenlandse toezichthouders (Algemeen deel, Afdeling 1.3.2) en de gedragsregels voor beleggingsondernemingen (Deel gedragstoezicht financiële ondernemingen) en handelsplatformen (Deel gedragstoezicht financiële markten). De uitvoeringsrichtlijn zal nopen tot wijziging van de AMvB's die op deze onderwerpen betrekking hebben, met name op het terrein van het gedragstoezicht (in hoofdzaak AMvB 8).

Is in AMvB 6 geregeld dat spaarders geen dubbele vergoeding kunnen ontvangen? Hoe zal de zogenaamde optie-RTLz constructie voor de toekomst worden voorkomen? Kan een overzicht worden gegeven van de verschillende depositogarantiestelsels in de EU?

De vraag is gesteld of in AMvB 6 (het Besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositogarantie Wft) is geregeld dat spaarders geen dubbele vergoeding kunnen ontvangen, dat wil zeggen, zowel een vergoeding op grond van het depositogarantiestelsel voor (een deel van) hun vordering op de failliete bank, als een vergoeding uit de boedel voor dezelfde vordering. Het depositogarantiestelsel biedt rekeninghouders de garantie dat zij in geval van faillissement van een bank op korte termijn een vergoeding ontvangen. DNB gaat pas over tot betaling van deze vergoeding wanneer de spaarder zijn rechten tot de hoogte van het door DNB uit te betalen bedrag onvoorwaardelijk en onherroepelijk aan DNB overdraagt, zoals bedoeld in artikel 150, onderdeel d, van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek, ook wel subrogatie genoemd. DNB treedt daarbij voor dat deel van de vordering in plaats van de rekeninghouders. Een dubbele uitkering wordt daarmee voorkomen.

Voorts is de vraag gesteld hoe de zogenaamde optie-RTLz constructie voor de toekomst zal worden voorkomen. De optie-RTLz komt er in de kern op neer dat rekeninghouders die eerst hun vordering bij DNB hebben ingediend en dan pas bij de curatoren, minder krijgen vergoed dan rekeninghouders die eerst naar de curatoren gaan en dan pas naar DNB. Die mogelijkheid deed zich bij het faillissement van Van der Hoop voor omdat de curatoren (uitzonderlijk snel) zijn overgegaan tot het verrichten van een eerste uitkering, voordat de termijn voor het indienen van de vordering bij DNB op grond van de depositogarantieregeling was verlopen. Op dit moment onderzoek ik hoe de samenloop van de garantieregeling en de

uitkering van de curatoren verduidelijkt kan worden. Vooralsnog lijkt dit op wetsniveau te moeten worden geregeld, bijvoorbeeld door in de Wft of de Faillissementswet te bepalen dat de curator rekening dient te houden met de vergoedingen die rekeninghouders op grond van de depositogarantiestelsel hebben of zullen ontvangen. Dit behoeft echter nader onderzoek en overleg met DNB en het ministerie van Justitie. Over de uitkomsten van dit onderzoek en overleg zal ik u nog deze zomer informeren.

Ten slotte is tijdens het technisch overleg toegezegd de Tweede Kamer een overzicht te sturen van de vergoedingen op grond van de verschillende depositogarantiestelsels in de EU, alsmede een overzicht van welke lidstaten een eigen risico hanteren. Voor dit overzicht verwijs ik u naar bijlage 2 bij deze brief.

De Minister van Financiën,
G. Zalm

Grondslagen voor nadere regels DNB in ontwerp-Besluit prudentiële regels Wft (AMvB 5)

Hst:	Artikel:	Met betrekking tot:	Reden
3	11, zesde lid	nadere regels t.a.v. afgeschermde rekeningen	technische uitwerking
9	61, tweede lid	voorwaarden waaronder waarden in bewaring gegeven kunnen worden	technische uitwerking
10	68, tweede lid	de solvabiliteitsberekening (m.u.v. kredietrisico)	technische uitwerking aan de hand van richtlijn
	68, derde lid	het gebruik van interne modellen	technische uitwerking aan de hand van richtlijn
	68a, derde lid	indeling van activa en posten buiten de balanstelling en de vorderingswaarde van derivaten, bedoeld in bijlage B	technische uitwerking aan de hand van richtlijn
	69, tweede lid	de (grondslagen van de) berekening van de handelsportefeuille	technische uitwerking aan de hand van richtlijn
	75a, tweede lid	als solvabiliteit meetellen van innovatieve financiële instrumenten en het als immateriële activa meenemen van activa	technische uitwerking, van belang voor aansluiting met IAS/IFRS
	80b, tweede lid	de voorwaarden waaronder suppletiebijdragen als aanwezige solvabiliteit meegeteld mogen worden	technische uitwerking, richtlijn verplicht tot toedeling bevoegdheid aan toezichthouder
	80c, derde lid	het vaststellen van de voorzichtige vaste disconteringsvoet	technische uitwerking, flexibiliteit handhaven om tijdig disconteringsvoet te kunnen wijzigen
	82, derde lid	waardering van activa of posten buiten de balanstelling, het niet in aanmerking nemen van bepaalde activa of posten buiten de balanstelling en het toepassen van risicogewichten	technische uitwerking aan de hand van richtlijn
	82, vierde lid	voorwaarden waaronder een overschrijding van de limieten mag	technische uitwerking aan de hand van richtlijn
	84, vierde lid	beperken van of verbinden van voorwaarden aan het aanhouden van activa en posten buiten de balanstelling door een elektronische geldinstelling	technische uitwerking aan de hand van richtlijn
11	87, tweede lid	posten die de vereiste liquiditeit bepalen en de weging daarvan	technische uitwerking
	90, zesde lid	posten die de aanwezige liquiditeit bepalen en de weging ervan	technische uitwerking
12	99, tweede lid	de bij de toereikendheidstoets te hanteren grondstagen en rekenprincipes voor de disconteringsvoet, sterfte en invaliditeit	technische uitwerking
	102	gebruik van de waarden die dienen tot dekking van de technische voorzieningen.	technische uitwerking aan de hand van richtlijn
13	108, eerste lid	de modellen van de staten en het invullen van de staten	technische en organisatorische uitwerking
	108, derde lid	signaleringswaarde voor de complianceverklaring	technische uitwerking
14	110, eerste lid	welke staten in het accountantsonderzoek moeten worden betrokken	hangt samen met artikel 108, eerste lid
	112, tweede lid	de vaststelling van de branchegroepen	technische uitwerking

Grondslagen voor regels DNB in ontwerp-Besluit prudentieel toezicht financiële groepen Wft (AMvB 7)

Hst:	Artikel:	Met betrekking tot:	Reden
2	2:2, tweede lid	bepalen van de drempel waarboven intragroeps-overeenkomsten of -posities moeten worden gerapporteerd	in het belang van gewenste toezichthouderconvergentie
	2:2, derde lid	het model van de staat en het invullen van de staat	technische uitwerking aan de hand van richtlijn
3	3:1, tweede lid	bepalen van de drempel waarboven intragroeps-overeenkomsten of -posities moeten worden gerapporteerd	in het belang van gewenste toezichthouderconvergentie
	3:1, derde lid	het model van de staat en het invullen van de staat	technische uitwerking
4	4:2, tweede lid	het model van de staat en het invullen van de staat	technische uitwerking
	4:5, tweede lid	bepalen van de drempel waarboven risicoconcentraties moeten worden gerapporteerd	in het belang van gewenste toezichthouderconvergentie
	4:5, derde lid	regels met betrekking tot de categorieën risico's	richtlijn verplicht tot toedeling bevoegdheid aan toezichthouder
	4:5, vierde lid	het model van de staat en het invullen van de staat	technische uitwerking
	4:6, tweede lid	bepalen van de drempel waarboven intragroeps-overeenkomsten of -posities moeten worden gerapporteerd	in het belang van gewenste toezichthouderconvergentie
	4:6, derde lid	regels met betrekking tot de categorieën intragroeps-overeenkomsten of -posities	technische uitwerking aan de hand van richtlijn
	4:6, vierde lid	het model van de staat en het invullen van de staat	technische uitwerking

Grondslagen voor nadere regels AFM in ontwerp-Besluit gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft (AMvB 8)

Hst:	Artikel:	Met betrekking tot:	Reden
5	29	algemene aspecten beheerste bedrijfsvoering van beleggingsondernemingen	tijdelijke handhaving bestaande situatie in afwachting implementatie MiFID
	3	gedragsaspecten beheerste bedrijfsvoering van beleggingsondernemingen	tijdelijke handhaving bestaande situatie in afwachting implementatie MiFID
8	52	presentatie en formulering reclame-uitingen complexe producten en krediet en wijze berekening rendementen, kosten en risico's	technische uitwerking
	54	reclame-uitingen door beleggingsondernemingen	tijdelijke handhaving bestaande situatie in afwachting implementatie MiFID
	56, vierde lid	model informatie over kosten	technische uitwerking
	57	verplichte pre-contractuele informatie beleggings-ondernemingen	tijdelijke handhaving bestaande situatie in afwachting implementatie MiFID
	64, vierde lid	wijze opname informatie in FB en berekening rendementen, kosten en risico's	technische uitwerking
	64, vijfde lid	invulling FB van icbe's aan de hand van richtlijn beleggingsinstellingen	hangt samen met artikel 64, vierde lid, legt verband met richtlijn
	65, derde lid	presentatie en formulering jaarcijfers aanbieders beleggingsobjecten en wijze berekening kosten	technische uitwerking

Hst:	Artikel:	Met betrekking tot:	Reden
	67	effectennota	tijdelijke handhaving bestaande situatie in afwachting implementatie MiFID
	68, tweede lid	frequentie en wijze opgave van beheerd vermogen bij individueel vermogensbeheer	tijdelijke handhaving bestaande situatie in afwachting implementatie MiFID
	69	Informatieverstrekking door beleggingonderneming gedurende looptijd overeenkomst	tijdelijke handhaving bestaande situatie in afwachting implementatie MiFID
	82	zorgvuldige behandeling cliënten door beleggingsonderneming	tijdelijke handhaving bestaande situatie in afwachting implementatie MiFID
10	108, derde lid	wijze opname informatie in beleggingsobjectprospectus en berekening kosten, risico's en opbrengsten	technische uitwerking
	110, derde lid	wijze opname informatie in kredietprospectus	technische uitwerking
	116, derde lid	wijze berekening omloopsnelheid activa (PTR) en wijze opname gegevens in prospectus beleggininstelling	technische uitwerking
	121, vierde lid	wijze verschaffing en berekening van inzicht in niveau van kosten (TER) en wijze berekening omloopsnelheid (PTR) in jaarstukken beleggingsinstelling	technische uitwerking
	122, tweede lid	wijze opname gegevens in jaarstukken beleggingsinstelling	technische uitwerking
	131, vijfde lid	wijze berekening risico, dagwaarde activa, soorten verplichtingen die leiden tot tegenpartij risico, meewegen marktbewegingen en methodes berekening risico	technische uitwerking aan de hand van richtlijn beleggingsinstellingen
	132, vijfde lid	berekening tegenpartijrisico en in aanmerking te nemen zekerheden	technische uitwerking aan de hand van richtlijn beleggingsinstellingen
14	162, eerste lid	rapportage transacties door beleggingsondernemingen	tijdelijke handhaving bestaande situatie in afwachting implementatie MiFID
	163	vermogensscheiding door beleggingsondernemingen	tijdelijke handhaving bestaande situatie in afwachting implementatie MiFID
	165	voorkomen belangenconflicten door beleggingsondernemingen	tijdelijke handhaving bestaande situatie in afwachting implementatie MiFID

Bijlage 2

Depositogarantiestelsels in de EU; overzicht van vergoedingen
(bron: Report on the minimum guarantee level of Deposit Guarantee Schemes Directive 94/19/EC)

Table 1: Evolution of the guarantee levels from end 1993 to end 2004 (EUR)

Country	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Austria	–	14,535	18,895	18,895	18,895	18,895	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000
Belgium	–	–	15,000	15,000	15,000	15,000	15,000	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000
Czech Rep.												25,000
Cyprus												20,000
Denmark	33,099	33,412	41,122	40,287	39,851	40,275	40,305	40,198	40,342	40,383	40,296	40,329
Estonia												6,391
Finland	–	–	25,000	25,000	25,000	25,000	25,000	25,000	25,000	25,000	25,000	25,000
France	–	–	60,980	60,980	60,980	60,980	60,980	60,980	60,980	60,980	60,980	60,980
Germany	–	–	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000
Greece	–	–	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000
Hungary												26,651
Ireland	13,200	13,200	15,000	15,000	15,000	15,000	15,000	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000
Italy	413,166	413,166	413,166	413,166	103,291	103,291	103,291	103,291	103,291	103,291	103,291	103,291
Latvia												8,597
Lithuania												14,481
Luxembourg	12,395	12,395	12,395	12,395	15,000	15,000	15,000	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000
Malta												20,000
Netherlands	17,400	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000
Poland												22,500
Portugal	–	33,750	33,750	33,750	33,750	33,750	25,000	25,000	25,000	25,000	25,000	25,000
Slovenia												25,025
Slovakia												20,000
Spain	9,015	9,015	14,093	14,093	14,093	14,093	15,000	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000
Sweden	–	–	28,745	28,975	28,629	26,349	29,197	28,308	26,878	27,314	27,533	27,714
UK	26,486	25,411	23,606	27,127	29,996	28,350	32,170	32,046	52,095	48,732	44,977	44,961

Note that the guarantee levels shown in Table 1 are gross of coinsurance practices in place across Member States. Coinsurance is the mechanism by which depositors are insured not for the whole amounts of their deposits up to the guarantee level, but only for a certain percentage of them. There is a 10% ceiling in the Directive on the percentage of the amount of deposits outside the protection of DGS. In particular, coinsurance takes place in Germany, Cyprus, Czech Republic, Hungary, Estonia, Ireland, Malta, Lithuania, Slovakia (90% guarantee and up to the guarantee level), and Poland (100% guarantee up to 1,000 EUR, and 90% guarantee for sums between 1 000 and 22,500 EUR).